



CD COUNTRY/
ROCK

Von
Mange Veigje
Grammofon

VERDIG OPPFØLGER FRA VON

Gudbrandsdølene i Von viser at det lovende førstealbumet fra i fjor ikke var noe blaff. Fremdeles kan de minne *litt* for mye om kollegaene i Hellbillies, men de har samtidig et litt mer rocka enn countryaktig uttrykk. At også Von synger på dialekt, er bare fint. At de konsentrerer seg om natur- og personskildringer fra hjemmetraktene er også bra. Ikke like treffsikkert som Arne Moslåtten i Hellbillies gjør det, men bra nok til å holde på oppmerksomheten. Von er et fint tilskudd til byggerockstammen.

OLAV SOLVANG



CD COUNTRY/
POP

Ørnulf Holthe
Mellom himmel og
jord
Tylden

VUGGENDE VEKKESESSANGER

I over 30 år var var Ørnulf Holthe stemmen i Gluntan, som solgte halvannen million av sine melodiose sanger slagere. Nå har Holthe hentet fram tolv salmer og åndelige sanger, med den samme lett gyngende country- møter- dansebandmusikk-stilen. Den stilen som også har mye til felles strengemusikken som i årtier har lydt fra bedehusplattformer i Skandinavia.

William Kristoffersen fra Ole Ivar er produsent, og den karen kan sitt håndverk til finger-spissene. Når i tillegg Holthe har bevart sin behagelige stemme, blir «Han skall åpne perleporten», «En himmelsk bolig», «Der som roser aldri dør» og «Blott en dag» midt i blinken for dem som liker musikk uten skarpe kanter av noe slag.

OLAV SOLVANG



CD VISEROCK

Åshild Mundal
Fritt fall
Mbn

KOMMER NED PÅ BEINA

Åshild Mundal har bakgrunn fra blant annet jazzgruppa Autumn Leaves, trønderrockerne Stage Dolls, pop-bandet Dance With A stranger og studier ved Musikkonservatoriet i Kristiansand. Så bestemte den allsidige kvinnen seg for å kaste seg ut på dypt vann mutters alene. Nå foreligger en CD hvor hun har skrevet samtlige ti låter selv.

De akkustiske viserocksangene er på klingende sognamål, og de holder på interessen gjennom hele albumet. Mundal er dypt personlig, men ikke plagsomt privat i tekstene.

Hun synger godt, og produksjonen er både lun og spennig. Debutantens frie fall ender på begge beina, uten nevneverdige ustøheter. Også takket være produsent Jostein Ansnes og et knippe dyktige musikere.

OLAV
SOLVANG



■ Anmeldt av Olav Egil Aune

olav.egil.aune@vl.no 22 310 432

Brahms i sløret aften sol, må en kunne si om Anders Eidsten Dahls nye innspilling av komponistens komplette orgelverker.

Aldri – nesten aldri – kommer musikken så tett på og avslører sin komplette uerstattelighet, som når orgeltonene samler oss i minuttene før en begravelsseremoni. Da blir den virkelig. Da gjør den oss virkelige. Det er *det* jeg tenker når jeg hører Anders Eidsten Dahl spille Brahms fra Bragernes kirke, hvert eneste av de elleve orgelpreludiene kunne uten unntak vært spilt – ja, i eller før en begravelse. Det er en stille og på ingen måte jernhard resignasjon i dem. Brahms hadde ett år igjen å leve, han tenkte mye på døden – og det skal ingen få oss til å tvile på. Dette er hans «siste ord» til menneskene.

Den trette. De elleve koralpreludiene er en målestokk for organister – får en løftet *dem*, disse innadvendte, unselige nesten, vakre minuttene av orgelmusikk, klarer en å få det meste ut av brakkvannet. Anders Eidsten Dahl tar den hensunkne, litt trette Brahms på alvor og gjør ham ikke muntre enn han er. Dahl går for roen og ettertanken som siger på, den «sunkne» skjønnheten som preger Brahms siste verker. Kall det aftenrøde. Selv om jeg slettes ikke er sikker på om Brahms var spesielt interessert i «aftenrøde» i poetisk forstand på det tidspunktet. Men aftenrøde er det, og Anders Eidsten Dahl gjør det



Anders Eidsten Dahl går for roen og ettertanken, som siger på – når han gir oss Johannes Brahms orgelverker.

Foto: Tomaszewicz



CD ORGEL

Johannes Brahms

Orgelverker
Anders Eidsten Dahl på Carsten
Lund-orgelene i Bragernes kirke
i Drammen
LAWO LWC 1023/ Codaex

Brahms tåler reisen mellom lys
energi og det tilbakelente.

på sitt vakre vis til den romantiske aftenrøde det er.

Lutheraner. I en 13 år gammel innspilling (Simax PSC 1137/ Musikkoperatørene) gjør Kåre Nordstoga (på det da nye Ry-

de & Berg-orgelet i Oslo domkirke) det på en annen måte. Mens Eidsten Dahl følger Brahms inn i den intime samtalen, ansikt mot ansikt, står Brahms (hos Nordstoga) fram som den høyreiste, klare, potente – Brahms i Bachs fotspor. En lysere Brahms. Eidsten Dahl spiller Brahms inn mot franske katedralorgelmestre, Cé-

«De elleve koralpreludiene er en målestokk for organister – får en løftet *dem*, disse innadvendte, unselige nesten, vakre minuttene av orgelmusikk, klarer en å få det meste ut av brakkvannet»

Han Bach beundret

■ Anmeldt av Guttorm Lien

kultur@vl.no 221 310 310

En liten orgelbegivenhet for orgelentusiaster er det når den belgiske organisten Bernard Foccroulle nå har satt seg ved van Hagerbeer-orgelet i Laurents-kirken i Alkmaar, hvor han fremfører orgelverker av Georg Böhm. En av Böhms store beundrere var Johann Sebastian

CD ORGEL

Georg Böhm

Orgelverker
– en utgivelse i serien «Nordtyske orgelmestere før Bach»
Bernard Foccroulle på van
Hagerbeer) Schnitger-orgelet i
Laurents-kirken i Alkmaar
Ricerca RIC 319/Musikklosen

En rungende plate med klare
orgeltoner.



Bach, som ikke kunne få nok av denne komponistens orgelverker. Böhms verker foregrep